

РЕШЕНИЕ

№ 3884

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 10.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Василева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **2360** по описа за година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 - 207 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.1 А.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е по искова молба на П. Д. К. и Н. В. В., с която са предявени четири обективно и субективно съединени иска срещу Н. А. И. с М. П. Българската академия на науките /НАИМ П. Б./ и срещу Министерството на К. /МК/ за обезщетяване на неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразни бездействия на ответниците. Претендираният размер на вредите, причинени на П. Д. К., е 20 000 лева, както следва: от НАИМ П. Б. 15 000 лева, и от МК 5 000 лева. Претендираният размер на вредите, причинени на Н. В. В. е 5 000 лева, както следва: от НАИМ П. Б. - 4000 лева, и от МК -1000 лева. Ангажира се самостоятелна отговорност на ответниците съобразно техните действия и бездействия поотделно.

Обстоятелствата, на които ищците основават претенциите си, са следните: Въз основа на издадени строителни книжа ищците са започнали през 2008г. строителство в собствения си имот в Г.А. В следствие се е оказало, че имотът попада в територията на археологическия паметник на К. „Късноантична и средновековна крепост- Г.А”. Строителството в имота е спряно от кмета на община Царево, публикувана е статия във в.”Новинар”, образувано е досъдебно производство. Ищците са поискали в имота им да бъде извършено археологическо теренно проучване. Твърдят, че теренното проучване следва да се финасира от общината и да се довърши по реда на Закона за паметниците на К. и музеите /отм./ по аргумент от §21 от ПЗР на

Закона за културното наследство /ЗКН/. Съветът за теренни проучвания е издал решение за извършването му, но и до настоящия момент НАИМ П. Б. не е сторил това. Министърът на К. не е упражнил контрол върху НАИМ. На ищеца П. К. са причинени неимуществени вреди- накърняване на авторитета и доброто му име; накърняване на адвокатската му практика и отлив на клиенти. На ищцата Н. В. са причинени неимуществени вреди- накърняване на авторитета и доброто име в обществото.

Ответникът НАИМ П. Б. оспорва исквете по основание: Счита, че не е налице законово регламентирано задължение за НАИМ П. Б. да извършва теренно проучване на имота, тъй като ищите не са инициирали подписване на споразумение и са отказали да го финансират. Счита, че не е налице причинна връзка между действията или бездействието на НАИМ и твърдените неимуществени вреди.

Ответникът М. на К. оспорва исквете по основание: Счита, че Министерството на К. не разполага с контролни административни и методически правомощия по отношение на НАИМ П. Б.. Счита, че не е налице причинна връзка между действията или бездействието на НАИМ и твърдените неимуществени вреди.

Прокурорът дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба. Счита, че не е налице причинна връзка между твърдените незаконосъобразни бездействия на ответниците и причинените неимуществени вреди.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и обсъди събраните доказателства в тяхната съвкупност, установи :

Предявените икове са процесуално допустими. Разгледани по същество, те са неоснователни.

От фактическа страна съдът прие за установено следното:

Ищите са били собственици на урегулиран поземлен имот УПИ II-37, кв.4 по плана на Г.А, община Царево , с административен адрес: У."Черно море" №28 (нотариален акт за продажба на недвижим имот, вписан в Службаа по вписвания в Г.Царево под акт №187 том VII, дели №1529, вх.рег.№1967/10.10.2003г.; Договор за продажба на недвижим имот частна общинска собственост, вписан под №131 том II, вх.рег.№1945 от 22.07.2005г.). Към настоящия момент имотът е собственост на малолетната им дъщеря М П К.

Представено е разрешение за строеж в имота №.2/20.05.2005г., издадено от главния архитект на община Царево.

С Протокол от 15.12.2005г. на междуведомствена комисия, включваща представители на НИПК, АИМ П. Б., Агенция по кадастъра, регионален Бургаски М., главния архитект на община Царево и кмета на Г.А, са актуализирани границите и територията на археологическия паметник на К. „Късноантична и средновековна крепост- Г.А” и е приет режим на опазване и ползването му. Протоколът е утвърден от министъра на К..

Имотът на ищите попада в територията на археологическия паметник. Ищите не са уведомени за ограниченията, предвидени в режима на опазване и ползване на археологическия паметник.

Ищите са започнали да извършват строителство в имота въз основа на Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 28.03.2008г. Извършен е основният изкоп на сградата като пръстта е извозвана на определено от община А място. Изпълнени са фундаментите на сградата.

Платена е такса за свързване с водопроводната мрежа.

На 17.10.2008г. специалисти от Регионален Бургаски М.- отдел „Археология”, А. М. С и НАИМ П. Б. са извършили проверка на място в имота. Установено е, че в профилите на изкопа личат два културни пласта, датирани от следновековието и от античната епоха. Открити са фрагменти от тракийска, римска и средновековна керамика. Културните напластявания в рамките на строителното петно са унищожени. Съставен е констативен протокол от същата дата.

На 24.10.2008г. във вестник „Новинар” е публикувана авторска статия от Д Н „Разороха античния А”. В статията се цитира становище на научния секретар на НАИМ П. Б. ст.н.с.Д Г относно археологическите находки. Цитират се името и професията на ищеца. Като отделни подзаглавия в статията се сочи, че ищецът „е целял да постави институциите пред свършен факт”, както и че „идва време за нова атака от „дебеловрати”.

С молба с вх.№3650/27.10.2008г. до директора на Националния И. за паметниците на К. ищецът е поискал Регионалният Бургаски М. /РБМ/ да извърши проучване на изкопаната пръст от обекта. Ищецът е посочил, че ще финансира проучването.

Със заповед №РД-01-711/28.10.2008г. на кмета на община Царево е спряно строителството в имота. Заповедта е влязла в сила след като е била потвърдена от Върховния административен съд с решение №14714 от 03.12.2009г. по адм.дело №8562/2009г.

На 03.11.2008г. НИПК сезира Прокуратурата в Г.Б за извършено престъпление от ищеца П. К.. Образувано е досъдебно производство №12-292/2008г. по описа на РУ на МВР- Царево и ДП №632/2008г. по описа на Бургаската окръжна прокуратура. С постановление от 15.05.2010г. на прокурор Весела П- Бургаска окръжна прокуратура наказателното производство срещу ищеца е прекратено поради липса на данни за престъпление от общ характер.

На 04.11.2008г. в отговор на молбата на ищеца от 27.10.2008г. НИПК е изпратил писмо до ищеца и до директора на РМБ, че следва да се инициира теренно проучване на имота и че е сезирана прокуратурата. На ищците е указано, че проучванията в имота са спасителни похарактер и извършването им е от компетенцията на РБМ.

С писмо до НАИМ от 23.04.2009г. ищците са поискали извършване на археологическо теренно проучване. Издадено е Разрешение за теренно археологическо проучване №286/08.05.2009г. от Съвета за теренни проучвания към НАИМ-Б.. До момента теренното проучване не е извършено. Не са представени доказателства за осигурено финансиране на теренното проучване.

По делото са изслушани свидетелите Г. и В.. Свидетелите са колеги на ищеца, познават и ищцата. Споделят преки и непосредствени впечатления, които съдът кредитира като обективни и непротиворечиви. Ищецът и свидетелите са адвокати в Г.К.. Свидетелите били запознати с инвестиционните намерения на ищците. Публикацията във в.„Новинар” е била обсъждана както в професионалната им среда – между колеги и с клиенти, така и в приятелската им среда. Ищците са се чувствали притеснени от публикацията и от образуваното досъдебно производство. Чувствали се неудобно за това, че още не са уредили строителните си книжа и не могат да реализират инвестиционните си намерения. Свидетелите сочат, че авторитетът на ищеца като адвокат е накърнен.

Въз основа на установените факти съдът прави следните правни изводи:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, А. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, П. или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна.

В случая не е налице незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, П. или по повод изпълнение на административна дейност.

Към момента на извършване на изкопните работи в имота е действал Законът за паметниците на К. и музеите /ЗПКМ - отменен със Закона за културното наследство, обн. ДВ, бр. 19 от 13.03.2009 г., в сила от 10.04.2009 г./.. Съгласно чл.18 А.1, А.2 и А.4 от ЗПКМ /отм./: „Когато П. извършване на строителни и благоустройствени или селскостопански работи се открият находки, които имат признаци на паметници на К., работата временно се спира. Собствениците и ръководителите на строежа са длъжни да вземат мерки за запазване на откритата находка и да уведомят незабавно общината или най-близкия М.. Органите по издирване, изучаване и опазване паметниците на К. най-късно в едномесечен срок са длъжни да уведомят собствениците на имотите и ръководителите на строежа дали находката представлява паметник на К. и дават указание за мерките, които трябва да бъдат взети за проучването и за запазването му. Когато собственикът на имота е физическо лица, средствата за проучването се осигуряват от общината”. Действията на ответника НАИМ П. Б. са в съответствие със закона – ищците са уведомени в законоустановения срок, че находката представлява паметник на К. и че трябва да се предприемат спасителни мерки. Посочени са компетентните органи- Регионален Бургаски М. и Община Царево .

Към момента на отправеното искане до НАИМ и издаване на разрешението за теренно проучване вече е бил в сила Законът за културното наследство /ЗКН/. Разпоредбата на чл.148 А.5 от ЗКН разписва, че средствата за спасителни теренни проучвания до пълното проучване на терена се предоставят от възложителя, във връзка с чиято инвестиционна инициатива се извършва спасителното проучване. Ищците не са осигурили финансиране на теренното поручване. Не са налице законовите предпоставки на чл.148 А.5 от ЗКН, поради което за ответника НАИМ П. Б. не е възникнало задължение да го извърши. Неоснователен е доводът на ищците, че теренното проучване следва да се извърши по реда на отменения закон, дори да се приеме, че процедурата е започнала по време на действието му. Законът за културното наследство не съдържа преходна разпоредба относно заварените процедури по археологическо теренно проучване. Цитираната разпоредба на §21 от ПЗР на ЗКН дава възможност заварените процедури по съгласуване да се довършат по реда на отменения ЗПКМ. Съгласувателните процедури по Закона за устройство на територията /ЗУТ/, ЗПКМ /отм./ и ЗКН се предвиждат по отношение на устройствените планове, инвестиционните проекти и строителните разрешения. Преходната разпоредба на §21 от ЗКН не е приложима по отношение на археологическите теренни проучвания, поискани П. действието на ЗПКМ /отм./.

Не се установи твърдяното незаконосъобразно бездействие на ответника НАИМ П. Б.. П. липса на първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника е безпредметно да се изследва въпроса дали са причинени вреди на ищците и в какъв размер са те. Още повече, че от свидетелските обяснения се установява, че твърдените неимуществени вреди са причинени основно от статията във в."Новинар" и от досъдебното производство. Не е налице причинна връзка между твърдените вреди и действията на ответника.

Отговорността на втория ответник М. на К. е ангажирана като следствие от отговорността на първия ответник - за неосъществен контрол върху незаконосъобразно бездействие. Следователно - П. липсата на основания за ангажиране отговорността на ответника НАИМ П. Б., е безпредметно да се обсъжда въпроса за отговорността на Министерството на К..

Не са налице кумулативните предпоставки на чл.1 А.1 от ЗОДОВ, поради което предявените иски следва да се отхвърлят като неоснователни.

Така мотивиран и на основание чл. 235 от ГПК , приложим във връзка с чл.203 А.2 от АПК и §1 от ЗР на ЗОДОВ Административен съд С.-град, 38 –ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на П. Д. К. от Г.К. срещу Н. А. И. с М. П. Българската академия на науките за обезщетяване на неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразни бездействия, в размер на 15 000 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на П. Д. К. от Г.К. срещу М. на К. за обезщетяване на неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразни бездействия, в размер на 5 000 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на Н. В. В. от Г.К. срещу Н. А. И. с М. П. Българската академия на науките за обезщетяване на неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразни бездействия, в размер на 4 000 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на Н. В. В. от Г.К. срещу М. на К. за обезщетяване на неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразни бездействия, в размер на 1 000 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд С.-град в 14-дневен срок от съобщаваенто му.

СЪДИЯ: